

Församlingsblad nr 1 2009, årg 1

Julbudskap från H.H. Ärkebiskop Gabriel

*"Idag har Gudomen satt sin prägel på
mänskligheten för att även den skall bli
infattad i Gudomens sigill!"*
(Efraim av Nisibis)

Kära bröder och systrar i Herren!
När Kristus föds i Betlehem ger Han
oss tillgång till Himmelriket. Skaparen
avslöjar sitt ödmjuka, milda, älskande
och medkännande hjärta. Det är på
så sätt Herren vill att vår glädje skall
vara fullkomlig, enligt Ängelns ord
till herdarna: "Se jag bådare er en stor
glädje, idag har en Frälsare fötts åt eder
som är Messias, Herren" (Luk 2:10). Ja
verkligen, denna födelse uppväcker i oss
en ofantlig glädje och en djup frid: "Frid
på jorden bland människor till vilka
han har behag" (Luk 2:14). Vårt hjärta
vidgas för att kunna bli ett mänskligt
käril åt den gudomliga kärleken.

Under en lång tid väntade Israels folk
på Guds frälsning, med tålmod, under
vedermödor, landsflykt och hårda straff
förblev hoppet om Messias levande i

människornas hjärtan. Profeterna siade
ständigt om Rikets och dess Konungs
och Befriares ankomst! Men, kära bröder
och systrar, hur har allt detta blivit idag,
vad är det vi ser?

Furstarnas palats är i allmänhet
otillgängliga, omgivna av murar och
soldater som gör denna världens mäktiga
ouppnåeliga. Men idag är det ett stall
som skyddar Konungarnas Konung, i
stället för vakter som skulle vaka över
Honom så är det några djur som skänker
sin värme åt det lilla Gudabarnet... Den
himmelska gåvan har blivit tillgänglig
för alla: änglarna och stjärnan leder stora
som små till världens Frälsare, som ser
på sina besökare med den enkelhet som
bär prägeln av ett litet barns bräcklighet.
Det är så som frälsningen erbjuds åt
världen. "Tag detta Jesusbarn i er famn
för att erfara hur lätt Riket är, med sitt
ok och sin börd", som fader Matta el
Miskin (1919-2006) säger.

Hur skall man uppleva denna händelse
idag? Hur skall man integrera den i vår
vardag? En liturgisk fest är inte bara ett
fromt minne, den är en mycket konkret
realitet som när den går genom tiderna
har ett frälsande värde för var och en av
oss.

Då judarna vandrade mot det förlovade
Landet konfronterades de med mänsklig
svaghet, sin egen och andras. Samvetenas
sedefördärv var en förkrossande realitet,
de olika höga ansvariga personerna
förföll, folket gjorde uppror eller
skapade sig avgudar och återvände till
hedendomen. Allt detta förorsakade
lidande, rädsla, ångest, förtvivlan: "De
irrade omkring i öknen på öde stigar"
(Psalt 106:4)

Denna beskrivning kunde gälla oss idag:
människan är alltid svag, fördärvad,
avskyvärd. Samvetets rättrådighet
försvagas, omoralen utbreder sig... Men

de ropade till Herren i sin nöd, och Han
räddade dem ur deras trångmål..." (Psalt
106:6).

Kristi födelse

Även vi ropar, våra böner stiger mot
himmelen, mot Gud, oupphörligen:
"Helige Gud, Helige Starke, Helige
Odödlige, förbarma Dig över oss!" Men
är vi då tillräckligt uppmärksamma i
denna bön som ger våra gudstjänster en
rytm? Är vi tillräckligt uppfyllda genom
våra böner, genom vårt "Kyrie eleison"?
Bär vi i våra hjärtan det mänsklighetens
rop som vi är existentiellt förenade
med? Det är likväl så som varje kristen
bör leva, och i det han gör det motta
det gudomliga och frälsande svar som
uppenbarar sig för oss denna dag.

Ja, frälsningen är given till världen! Ja,
kärleken ges åt envar! Ja, den i hjärtat
fattige och ödmjuka som har ropat till
Gud har blivit hörd! Vi befinner oss
inte längre i dödsskuggans dal, portarna
till Guds rike har öppnats framför oss,
eller ännu bättre som Kristus säger oss:
"Himmelriket är inom oss!" Hur är detta

möjligt? Helt enkelt därför att Guds rike är Gud själv och för att "Gud har blivit människa för att människan skall bli Gud" (Hl. Athanasios av Alexandria). Genom Ordets och Guds enfödde Sons inkarnation har vårt kött blivit förvandlat till ett käril för att motta Guds rike och har så blivit gudomliggjort!

Guds Moder av Korsum

Barnet i stallet är en "Fridsfurste" (Jes 9:6). Den vars födelse på jorden vi firar denna dag, Honom kan vi närma oss, vi kan liksom herdarna falla ned inför Hans rena fötter: vårt elände, våra lidanden, våra tårar blir i den Nyföddes ögon till guld, myrra och rökelse... Tillbaka får vi barmhärtighetens dyrbara arv, vi får del av den gudomliga kärleken. Och detta är inte endast en händelse som skedde för mer än två tusen år sedan: vi får tillgång till frälsningen oupphörligen, vi kan varje dag låta Gud avtorka våra tårar, vi kan varje ögonblick höra Honom säga: "Kom till Mig alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila!" (Matt 11:28).

Ja, kära bröder och systrar, låt oss ta Jesusbarnet i famnen, för så skall vi bli tröstade av och i den gudomliga kärleken! Låt den gamle Simeons ord bli våra, han som också höll Kristus i sin famn och sade: "Nu låter Du Din tjänare så hem i frid, ty mina ögon har skådat frälsningen som Du har berett åt alla folk, ett ljus med uppenbarelse

åt hedningarna och härlighet åt Ditt folk Israel!" (Luk 2:29-32).

Må Herren Jesus Kristus, vars födelse i köttet vi idag firar, vara allas vår glädje och må han nedsända över oss frälsningens nåd! Amen.

*Paris, Alexander Nevskijkatedralen, den 22 december 2008 / 7 januari 2009.
Ärkebiskop Gabriel av Komana,
Ekumeniske Patriarkens Exark*

Förlåtelsens Söndag

Med glädje och jubel går vi nu in i den Heliga och Stora Fastan, i förlåtelsens gudstjänst senare i dag ska vi sjunga och läsa ur Påskens uppståndelsekanon. Hl Johannes Chrysostomos säger att Herrens lidande inte alls är någon anledning till vare sig fasta eller sorg, utan hellre till glädje och jubel. Hl Kyrillos av Jerusalem proklamerar i sin katekes: "Jag bekänner korset därför att jag känner uppståndelsen."

Herrens lidande och Hans kors är Guds storslagna plan för mänsklighetens räddning från döden och förgängelsen. Vi bekänner i första hand inte ett romerskt pinoredskap, ty över en korsfästelse i det romerska imperiet på Jesu tid vilade ingen ära.

Lärjungarna gömde sig av rädsla för fienderna. De upplevde hela händelsen på samma sätt som många fortfarande gör: att Jesus var offer för romersk orättvisa och grymhet, en hjälte som måste beundras för den lära han förkunnade och för det liv han levde.

Men Kristus var inget passivt offer utan en erövrare, till och med i sin yttersta förnedring, i vilken Han ropar: "Det är fullbordat!"

f. Benedikt

Kristi Förklaring

Kärlekens eld

Kärleken är den dryck apostlarna berusat sig med och den eld som brunnit i martyrerna. De dog varje dag, anden i dem kallnade inte i kärlek till Kristus, inte heller fjärmades de från Hans ömhet.

Denna kärlek har alla de, som helt och fullt vandrar på rättfärdighetens väg i Kristi fotspår.

Allt detta verkar Kristi kärlek i dem, som äger den: de blir burna genom allt som är svårt. Den ger som gåva allt sådant som är värt att upphöja, såväl trångmål som behag, tortyr och tröst, lidande och härlighet, glädje och sorg.

Kristus är Herre över död och liv, lidande och härlighet.

Många lider svåra plågor, utan att nå den härlighetens kunskap som har uppenbarats i oss. Vi vet nämligen att allt lidande till sist är kortvarigt, medan härligheten är evig.

Rättfärdighetens plågsamma väg är kantad av lidanden, mångahanda svårigheter och mycken kamp, men den skänker vandraren förblivande gåvor. Och den låter vandraren redan här smaka ljuvlig härlighet. Den låter

vandraren lite i sänder få glimtar av skönhet och Hans härlighet. Ibland skänker den även tillfällig vila i fullhet, för att vandrarna en dag skall kunna möta evigheten utan lidelser. Och detta får de vara med om som stigit upp till högre andliga höjder, men inte ens de får varje stund njuta av detta, utan Anden ger allt efter vad som är nyttigt för den enskilde och hela församlingen.

*Sabdona (syrisk martyr, 600-talet)
Övers. från syriska: Munken Serafim
Övers. från finska: f. Benedikt*

Что такое совесть?

Итак, закон Божий в человеке проявляется как метафизическая энергия, которую мы можем назвать совестью или сердцем. Совесть есть как бы взгляд на вещи глазами Бога. В этом смысле сердце включает в себе инстинкт самосохранения более глубокого рода, не биологический, а духовный. Это духовный смысл инстинкта самосохранения запечатлен образом ангела-хранителя. Склоняясь

к греху (к падшему ангелу), инстинкт самосохранения обращается в эгоизм и образует демоническое начало в человеке. В свою очередь, эгоизм приводит не к раскаянию, а к отчаянию. Человека, потерпевшего поражение в своих амбициях, карает его нечистая совесть. Без сомнения, человек

сотворил свой собственный грех и отчаяние, удовлетворяя свой эгоизм. В полярных противоположностях добра и зла обретаются мировые идеологии, каждая из которых является отпавшей частью философии умознания. Эти распавшиеся части, выражающиеся различными «измами», можно встретить во все эпохи всемирной истории. Только философия умознания, как целостное знание, выступает критерием их различений. «Для чистых все чисто; а для оскверненных и неверных нет ничего чистого, но осквернены и ум их и совесть. Они говорят, что знают Бога, а делами отрекаются, будучи гнусны и непокорны и не способны ни к какому доброду делу» (Тит 1:15 - 16).

Ум (*nous*) и совесть (*syneidesis*) также нераздельны, как белое и черное в домино. Однако, ум и совесть соединены в сердце, которое является метафизическим средоточием человека, и о котором апостол Павел говорит в Первом Послании к Тимофею: «Цель же увещевания есть любовь от чистого сердца и доброй совести и нелицемерной веры, отчего отступив, некоторые уклонились в пустословие» (1 Тим 1: 5- 6). В Катехизисе мы встречаем следующее понимание совести: «Знание, которое осуждает злое и любит доброе в делах».

Это относится к человеку только в падшем его состоянии, когда грех полностью поработает совесть. У такого обманщика совесть не болит, если его обман не раскрыт. Но даже если обман будет обнаружен, то это не восстановит совести обманщика. Обнаружение обмана скорее уязвит самодовольство человека, чем воскресит его совесть.

Отцы Церкви пользуются понятием «чистой» и «нечистой» совести. Совесть чиста, если мы живем по воле Божией. Чистая совесть дает о себе знать как радость. Апостол Павел пишет: «Ибо похвала наша сия есть свидетельство совести нашей, что мы в простоте и богоугодной искренности, не по плотской мудрости, но по благодати Божией жили в мире» (2 Кор 1:12).

Если вера жива, то совесть различает ложное и истинное учение. Таким же

образом совесть реагирует на ложную философию. Наше отношение к Богу и ближним регулируется нашей совестью, если, конечно, мы христиане. Апостол Павел говорит: «Посему и сам подвигаюсь всегда иметь непорочную совесть пред Богом и людьми» (Деян 24:16).

*Из книги Бенгта Похьянена
«Философия умознания»*

Bön om sinnesro av fäderna i Optina kloster

Herre, ge mig sinnesro att möta allt det som dagen kommer att ge mig. Låt mig utan förbehåll överlämna mig åt Din vilja.

HI Ambrosius av Optina

Led mig och var mitt stöd i allt varje stund denna dag. Vilka nyheter som än når mig under dagen, lär mig att ta emot dem med fridfullt hjärta och i fast förtröstan på att Din vilja sker i allt. Led mig i allt jag gör och säger, led mina tankar och mina känslor. I oväntade situationer lär mig att komma ihåg att allt är av Dig. Lär mig att vara tydlig och ärlig i min familj så att jag inte blir orsak till oro hos någon och att jag inte skapar olust hos någon. Herre, ge mig kraft att även denna dag bära min trötthet, ge mig kraft att möta dagens alla händelser. Led min vilja och lär mig att bedja, tro, hoppas, förlåta och älska. Amen.

Övers. f. Benedikt

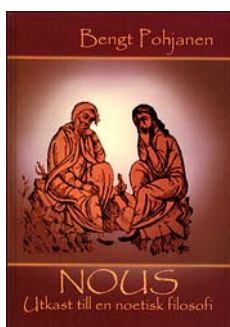
Böcker

Samtliga böcker kan beställas från
info@sirillus.se

**SOPHIA
INSTITUTET**
Ortodoxt institut för teologi,
noetisk filosofi och kultur

Ur Sophiainstitutets skriftserie:

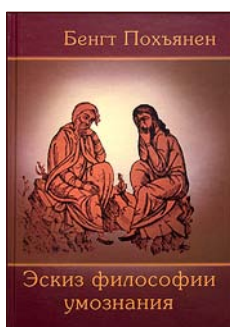

Bengt Pohjanen/
f Benedikt
**Utkast till en
Noetisk filosofi**

Nous är ett begrepp
som används i Nya
Testamentet och de
ortodoxa fäderna.
Ordet är svårt att

översätta utan att det blir missförstånd.
Bengt Pohjanens nya bok är en fascinerande resa i den bysantinska filosofin, en spännande presentation av ortodox tänkande och en teologisk utmaning.

Pris: 200,00 (inkl. moms) Porto: 35,00

БЕНГТ ПОХЬЯНЕН
(отец Бенедикт)
**«Эскиз философии
умознания»**

Термин «nous»
встречается в
Новом Завете и
у Святых Отцов.
Однако существует
определённая

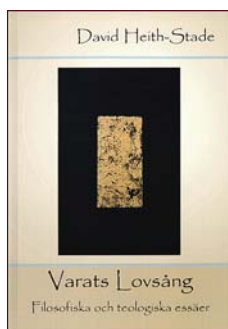
проблема понимания этого термина, в том числе и в православной традиции.

Книга Бенгта Похьянена – это увлекательное путешествие в мир византийской философии, которое даёт красочную панораму православного образа мысли.

Цена: 200 кр (вкл. скат)

Пересылка : 35 кр

Заказ через info@sirillus.se

David Heith-Stade:
**Varats lovsång
essäer...**

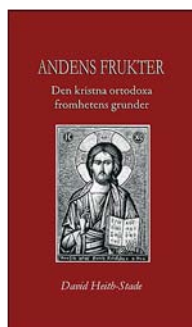
Välskriven, spännande och utmanande bok av en ung tänkare!

Pris: 200,00 (inkl. moms) Porto: 33,00

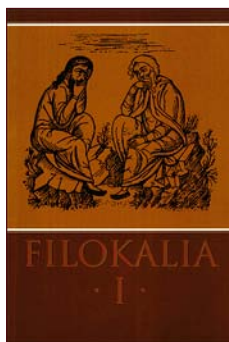
David Heith-Stade:
Andens frukter

En lärorik och praktisk liten bok, lätt att ha med sig. Här finns det du behöver veta om fastan, om högtider, här finns några böner för dagligt bruk.

Pris: 150,00 (inkl. moms) Porto: 12,00.

Artos bokförlag:

**Filokalia
Del I**

i översättning av Bengt Pohjanen som också skrivit en inledande essä.
Pris 98,00 (inkl moms). Porto 24,00

Om församlingen

Kristi Förklarings Ortodoxa Församling till minnet av Amrosij av Optina tillhör det rysk-ortodoxa ärkestiftet i Västeuropa under det ekumeniska patriarkatet i Konstantinopel. Församlingen är en del av det skandinaviska prostriet (Danmark, Norge) som leds av arkimandriten, f. Johannes Johansen i Oslo. Församlingen samarbetar med Kristi Förklarings Ortodoxa Församling i Stockholm.

Ärkebiskopen heter Gabriel (de Vylder) och är Ekumeniska Patriarkatets exark.

Ansvarig präst i församlingen är f. Benedikt, diakonvigd 4 december 2004 i Eglise de la Présentation de la Très Sainte Vierge au Temple (Gudsmo-

ders Införande i Templet). F. Benedikt prästvigdes 5 december 2004 i Alexander Nevskij Katedralen i Paris av HH Ärkebiskopen Gabriel.

Den 8 juli 2008 ordinerades församlingens diakon f. Urban av Ärkebiskopen. Ordinationen ägde rum i Selje, Norge

f. Urban

Församlingens gudstjänster är på svenska men vid behov även på andra språk. Församlingen vänder sig också till invandrare och flyktingar. Inom Sophiainstitutets ram bedrivs utbildningar av olika slag. En omfattande utbildning i *Bysantinsk filosofi, Ortodox tro och kultur* pågår. Deltagarna kan studera på plats eller på distans (för frågor: kontakta f. Benedikt). En *ikonmållarkurs* under ledning av Monika Pohjanen pågår också (för frågor: kontakta monika.pohjanen@telia.com).

För frågor om församlingens verksamhet kontakta f. Benedikt (kontaktuppgifter nedan).

Medlemsavgift 2009

Medlemsavgiften till församlingen för år 2009 är oförändrat 300 kr för vuxna. Ingen avgift för barn. Församlingsmedlemmar ombeds betala avgiften till *Kristi Förklarings Ortodoxa församling*, Bank: Svenska Handelsbanken Clearingnr: 6213 Kontonr: 546325572.

Från utland: Betalningsmottagare som ovan, SWIFT: HANDSESS,

IBAN: SE986000000000546325572.

Ange avsändare och "Medlemsavgift" på inbetalningen.